

Laten wij dan naderen

door: A. Ladrierre

Hebreeën 10:19-25

Voor een schuldig schepsel is de kwestie hoe tot God te kunnen komen een belangrijke zaak. Die vraag moet op aarde worden opgelost, want wie niet gelooft kan niet tot God naderen als deze wereld voorbijgaat. Als hij zo voor God moet verschijnen, zal hij alleen maar het vonnis van eeuwig oordeel horen! Tot God naderen is de weg naar geluk. Hij wil ons laten delen in Zijn eigen vreugde en het ongestoorde genot van Zijn tegenwoordigheid.

Het aardse volk van God was afgezonderd voor Hem, het werd door Hem uitverkoren om dicht bij Hem te wonen. Maar in feite kon niemand tot Hem naderen, er was geen vrije toegang in het heiligdom. De gewone Israëliet had geen toegang tot de tentwoning zelf. En alleen de hogepriester kon éénmaal per jaar het heilige der heiligen betreden. Hieraan moesten allerlei door God ingestelde ceremonieën voorafgaan, die overigens beelden waren van wat Christus eenmaal zou volbrengen. Maar nu Hij het verzoeningswerk heeft volbracht, kan de gelovige ieder ogenblik ingaan in de hemel zelf.

Op de Grote Verzoendag werd één bok voor Jahweh geslacht. Het bloed ervan werd door de hogepriester in het heilige der heilige gebracht en vóór en op het verzoendeksel gesprenkeld. Dat bloed voldeed aan de rechtvaardige eisen van een heilig God. De andere bok was de weggaande bok. De bok voor Jahweh kwam het eerst, want eerst moest aan de rechten van God worden voldaan.

Dat gebeurde eenmaal per jaar en de opeengestapelde zonden van het afgelopen jaar werden beleden door de hogepriester. Hij legde ze om zo te zeggen op het hoofd van de levende bok, die naar een onbewoond land werd gestuurd. Maar de volgende morgen waren er weer nieuwe zonden, een bewijs dat het offer het geweten van de zondaar niet kon reinigen. En verder was er nog steeds het voorhangsel in de tabernakel. Maar nu is alles totaal anders! De Heer Jezus is gekomen en Zijn werk stelt allen die tot God naderen, in staat in Zijn tegenwoordigheid te blijven.

Doordat aan de gerechtigheid en de heiligheid van God is voldaan door Zijn werk op het kruis, zijn de gelovigen zonder vrees voor God en kunnen zij van Zijn tegenwoordigheid genieten. Hebreeën 9 beschrijft dit als volgt: *“Maar Christus, gekomen als*

Hogepriester van de komende goederen”. Hij was zowel de Hogepriester die naderde in de tegenwoordigheid van God, alsook het Offer dat eens voor altijd is gebracht. Maar Hij blijft voor altijd de hemelse Hogepriester. Hij is *“...door de grotere en volmaaktere tabernakel, niet met handen gemaakt (dat is niet van deze schepping), ook niet door het bloed van bokken en kalveren, maar door Zijn eigen bloed, eens voor altijd ingegaan in het heiligdom na een eeuwige verlossing verworven te hebben”* (Hebr. 9:11-12).

Hier hebben wij het eerste punt: het bloed van de bok van het zondoffer. Maar er is nu veel kostbaarder bloed voor God gebracht dan dat van bokken en kalveren: het bloed van *Christus*, dat eens voor altijd vergoten is tot een eeuwige verlossing. De waarde hiervan is permanent: *“Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, die door de eeuwige Geest Zichzelf vlekkeloos aan God heeft geofferd, ons geweten reinigen van dode werken, om de levende God te dienen”* (Hebr. 9:14).

Nu een ander punt: *“En evenzo besprenkelde hij zowel de tabernakel als alle vaten van de dienst met het bloed. En met bloed wordt bijna alles naar de wet gereinigd, en zonder bloedstorting is er geen vergeving. Het was dus nodig dat wel de zinnebeelden van de dingen die in de hemelen zijn hierdoor gereinigd werden, maar de hemelse dingen zelf door betere slachtoffers dan deze”* (Hebr. 9:21-23). De bloedstorting van het onberispelijke en onbevleete Lam was nodig opdat alles wat door de zonde was bezoedeld, door middel van een *beter* slachtoffer dan de oudtestamentische offeranden zou worden gereinigd.

Een derde punt vindt u in Hebreeën 9:28. Christus is éénmaal geofferd om de zonden van velen te dragen, en Hij zal de tweede keer zonder zonde verschijnen tot behoudenis aan hen die Hem verwachten. Aan Gods rechten is voldaan door Hem, die Zichzelf heeft geofferd om onze zonden in Zijn lichaam te dragen op het hout. Door Zijn offerande zijn de zonden van allen die in Hem geloven weggedaan voor Gods aangezicht.

In Hebreeën 10 vinden we de toepassing van dit werk op de mens. Het geweten kon *nooit* worden gereinigd door de offeranden die overeenkomstig de wet werden gebracht. Daarom zegt de Heer Jezus: *“Slachtoffer en*

offerande hebt U niet gewild, maar U hebt Mij een lichaam toebereid; in brandoffers en zondoffers hebt U geen behagen gehad. Toen zei Ik: Zie, Ik kom (in de boekrol is over Mij geschreven) om Uw wil te doen, o God!” (vs. 5-7). Alle offers volgens de wet, die de offeraar nooit konden volmaken, zijn opzijgezet (vs. 1-4). De Heer Jezus is gekomen om de wil van Zijn God en Vader te volbrengen, en door die wil zijn wij geheiligd. Zo kunnen wij tot God naderen. Christus' offer heeft al onze zonden gedragen en weggedaan. Door Zijn kostbaar bloed zijn wij apart gesteld en ook geschikt gemaakt om tot God te naderen.

In de verzen 11-13 zien wij de resultaten van dit werk. Het ware Offer is gebracht en door God aangenomen. De Heer Jezus zit voor altijd aan de rechterhand van God, want er is niets meer te doen om de zonden weg te nemen. Hij wacht nu op het ogenblik dat Zijn vijanden gelegd worden tot een voetbank voor Zijn voeten. Hij heeft Zelf het oordeel ondergaan in onze plaats, en de Heilige Geest geeft getuigenis van dit werk door te herinneren aan de woorden van God: *“...en hun zonden en hun wetteloosheden zal Ik geenszins meer gedenken”* (vs. 17). Dit is zo kostbaar! Laten wij dus tot Hem opzien in het geloof en Hem danken voor dit werk, dat onze zonden zover heeft weggedaan als het westen is van het oosten. Het heeft ons volmaakt gemaakt voor God!

“Daar wij dus, broeders, vrijmoedigheid hebben om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, langs de nieuwe en levende weg die Hij ons heeft ingewijd door het voorhangsel heen, dat is Zijn vlees” (vs. 19-20). Als wij door het geloof inzien dat God helemaal tevredengesteld is door Christus' werk op het kruis, dan hebben wij vrijmoedigheid om te naderen in Gods tegenwoordigheid. Er is maar één weg. Geen goede werken, geen berouw, geen gebed, maar alleen het bloed van de Heer Jezus geeft toegang tot het heiligdom. Het is een *nieuwe weg*, omdat alles van het Oude Verbond verouderd en verdwenen is. Het is ook een *levende weg*, omdat de Heer die gestorven is en Zijn bloed heeft gestort, weer is opgestaan en nu *leeft* aan de rechterhand van God.

Na de drie uren van duisternis, waar Hij de last van het oordeel heeft gedragen en het heeft uitgeroepen: *“Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten”*, scheurde het voorhangsel in de tempel. God houdt

Zichzelf niet meer verborgen, en wij hebben vrije toegang tot Hem. Wij mogen door het geloof het heiligdom binnengaan. Wat een gunst! En als wij daar binnengaan, zien wij de heerlijke Persoon die de toegang voor ons heeft geopend met eer en heerlijkheid gekroond. Hij die onze zonden eens voor altijd heeft weggedaan, is als *Zoon* over het huis van God gesteld, over het geheel van alle heiligen. Hij is de Hogepriester die ons voor God vertegenwoordigt. Gedurende onze woestijnreis bidt en pleit Hij voortdurend voor ons bij God in al de voortreffelijkheid van Zijn Persoon. Hij draagt ons op Zijn hart. Hij helpt ons op de reis door deze wereld, totdat Hij ons aan het doel heeft gebracht. Laten wij naderen zonder vrees!

“Laten wij de belijdenis van de hoop onwankelbaar vasthouden (want Hij die beloofd heeft, is getrouw)” (vs. 23). Welke hoop? De weg door de woestijn is soms lang en vermoeiend. Maar er wacht een zekere hoop aan het eind van de reis, en wel het ingaan in de rust van God. Deze hoop beschaamt niet, want ze is gegrond op het Woord van God.

“Laten wij op elkaar achtgeven tot aanvuring van liefde en goede werken” (vs. 24). Laten wij niet zien op de fouten van anderen, maar wandelend in liefde de voetstappen drukken van Hem, die ons zo heeft liefgehad.

“Laten wij onze eigen bijeenkomst niet verzuimen, zoals sommigen gewoon zijn” (vs. 25). Er zijn niet alleen *persoonlijke* maar ook *gemeenschappelijke* zegeningen, en men moet zich niet isoleren. Het enige Middelpunt van de bijeenkomst is de Heer Jezus.

“Naarmate u de dag ziet naderen” (vs. 25). *“Want de behoudenis is ons nu nader dan toen wij tot geloof kwamen”* (Rom. 13:11). De Heer Jezus zegt: *“Als Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weer”* (Joh. 14:3). Wij zien die dag naderbij komen waarop Hij terugkomt en ons zal invoeren in Zijn heerlijkheid. *“Want nog een zeer korte tijd en Hij die komt, zal komen en niet uitblijven”* (Hebr. 10:37). Laten wij leven in die verwachting. Wij zullen Hem zien, die ons zó heeft liefgehad en ons voor altijd bij Zich wil hebben.

Oorsprong: *Le Messager Evangélique* 1927-339

Titel: *Recueil d'exhortations et d'appels*

© Oude Sporen 2007